

[Niels Westerby.]

bedst, og giver vi dem den fornødne frihed til at bestemme åbningstiderne, så tror jeg netop, at disse vil blive lagt sådan, at forbrugerne kan blive tilfredse; det vil hurtigt komme ind i faste baner.

Dermed må jeg også afvise handelsministerens bemærkning om virvar. Jeg tror ikke, der vil blive noget virvar ud af dette; jeg tror, at det meget hurtigt vil finde sin form, således at de handlende i egen salgsinteresse vil finde de tidspunkter, som er bedst egnede for forbrugerne til at gøre indkøb på. Hvad angår kontrollen, som handelsministeren var inde på, tror jeg ikke, at den skulle blive så forfærdelig stort et problem. Den handlende skal bare foretage en anmeldelse, og i øvrigt tror jeg, loven vil være selvkontrollerende.

Hr. Johan Asmussen var også bange for, at man ikke ville kunne føre tilstrækkelig kontrol med lovens overholdelse, men det vil jo vitterligt være sådan, at de handlende selv vil se efter, at konkurrenterne ikke holder længere åbent, end de ifølge deres opslag selv har bestemt de vil holde åbent. Jeg tror, de handlende nok selv skal holde justits på dette område. Jeg tror ikke, det vil være fornødent med en offentlig kontrol af særlig stort omfang, og den offentlige kontrol, der skal være, vil nemt kunne udøves af de almindelige patruljerende betjente, som jo kender deres kvarterer — de kommer som regel i ganske bestemte kvarterer eller egne — og ved efterhånden, hvornår de forskellige har åbent. Jeg tror ikke, dette vil blive noget problem; jeg tror ikke på virvar; jeg tror ikke, der vil blive kontrolbesværligheder, men jeg tror, at det høje ting skal tænke lidt på forbrugernes adgang til at gøre indkøb. Jeg tror, at der virkelig er et hensyn at tage både til de enlige og til de ægtepar, hvor begge ægtefæller arbejder. Det er et vigtigt hensyn, og jeg tror, det høje ting gør forkert i at overse dette.

Jeg forstår, det er tanken at henvise vort lovforslag til det siddende lukkelovsudvalg; som for tiden behandler nogle mindre æn-

dringer, som er foreslået af handelsministeren. Det foreliggende lovforslag er jo et selvstændigt forslag, og der burde vel egentlig derfor nok nedsættes et selvstændigt udvalg til behandling af det, men jeg har ikke noget imod, at det henvises til det nævnte allerede nedsatte udvalg, og jeg kommer meget gerne til stede i udvalget for at drøfte dette lovforslag, når det kommer til behandling under udvalgets arbejde — jeg håber, vi får en lille notits derom.

Albertsen: Med henblik på de faldne bemærkninger om det eksisterende såkaldte lukkevirvar vil jeg sige, at vi har en lov, som sætter visse grænser for, hvor længe man kan holde åbent. Der er vel næppe flertal — ikke dækning — for indførelse af en lov, der skulle påbyde åbningspligt. Det har vi jo på et enkelt område, nemlig vedrørende mælkeforsyningen; men jeg tror ikke, der er behov for at udvide disse bestemmelser til også at gælde andre områder eller eventuelt gælde generelt. I øjeblikket oplever vi jo, at den ændring, der er sket med hensyn til arbejdstiden på arbejdsmarkedet, har medført, at mange forretninger lukker om mandagen eller rettere mandag formiddag, og det er vel i og for sig forståeligt. Når man ved, at kun ca. 40 pct. af omsætningen finder sted de første fire dage i ugen og 60 pct. de resterende to, er det vel rimeligt, at man begrænser åbningstiden dér, hvor det er mest hensigtsmæssigt, mest økonomisk — og mindst tabgivende, hvis der måtte være tale om det.

Hvad angår den udtalelse, der er faldet om den svenske ordning og om den kommende svenske ordning, er det rigtigt, at der i Sverige har været tradition for, at åbningstiderne er blevet fastsat af kommunerne, og at en kommission nu har arbejdet med disse spørgsmål og vil skabe lidt videre rammer. Hvorvidt det vil være mere tilfredsstillende, skal jeg lade være usagt. Jeg hører personlig til dem, der i høj grad beundrer meget af det, der sker i Sverige på mange andre områder, men jeg må ind-